

примирия се прѣкратиха щомъ дойдоха Руситѣ. Повѣренія на Ромжнитѣ секторъ се простираше отъ Гривица до Метрополия. Като оставиха Канлж-табѣя, тѣ отидоха до копаятъ окопи срѣщу опанецкитѣ хълмове, съ цѣль да прѣвзематъ тази позиция, която представляваше ключа на 5-ия секторъ и съ тѣхнитѣ прѣвъзходни круповски и стегнати съ обрѣчи оръдия, тѣ можаха да стигатъ откъмъ тила главната квартира. Ромжни и Руси пущаха едноврѣменно огромно количество снаряди върху моста на рѣката Видъ, съ цѣль да разрушатъ тази антична конструкция, която впрочемъ не сполучиха и да покътнатъ.

Цѣль кръгъ отъ огънь и желѣзо бѣ притисналъ Плѣвенъ, и, при все това, Турцитѣ още не се отчайваха. Оставенитѣ на постове наблюдатели въ укрѣпленията на Пертевъ-бей, Юнузъ-бей и въ прѣдмостното укрѣпление имаха очитѣ си постоянно устрѣмени въ далечния хоризонтъ, като се мъчеха да съгледатъ очакваната на помощъ войска. Прѣдани хора бидоха изпратени къмъ Орхание, но нѣкои отъ тѣхъ се върнаха обратно, безъ да могатъ да се промъкнатъ прѣзъ неприятелскитѣ линии, а другитѣ нито се видѣха нито се чува.

Около 27 ноември, провизиитѣ бѣха поч-